

DĨ VÃNG ĐEN .

Thần Thời Gian hãy dừng lại
Cho nhân thế hỏi đôi điều
Sao người đi không mệt nghỉ
Thoắt một chiều đã 40 năm
Nước mất rồi nhiều người không nhớ nữa
Ôi đoạn trường những kẻ bất tri
Nhà trong tay giặc tưởng mái ấm
Ôm chầm nhau nhả múa hát ca
Thời nguyên sơ hay thời vong mạng
Mà lắm kẻ mũ áo quay về
Không nhớ sao một thời vui dập
Húp canh đậu rỗng chầy ướn lon gô
Chúng hành hạ cho thân tàn ma dại
Lại mau quên vẫn xốn xới vui đùa
Có phải là người hay dã thú
Lạc loài đâu trước khoái lạc thấp hèn
Nhìn tha nhân mà lòng ái ngại
Thương phận người – một kiếp sống nhỏ nhoi !

PHAN NGHĨA .